

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja p pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za šoljake velja snitana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopis naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravišтво, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, kladacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Peterburg 4. septembra. Oficijalno se poroča iz Gornjega Studena 4. t. m.: Rusi so včeraj z naskokom vzeli Turkom mesto Lovča (Lovac).

Berlin 4. septembra. „Kreuzzeitung“ poroča: Rusi so vzeli 1. septembra Suhumkale. Turki so se vzmaknili na ladije. Upor Abhazov je potr.

Bukurešt 4. septembra. Ruska armada pod poveljstvom velikega kneza Nikolaja bode precej začela ofenzivo. — General Cernat prevzame pod knezom Karlom komando rumunske armade.

London 3. septembra. Dopisnik v „Daily News“ poroča, da je sam zopet v Šibki bil in videl, da je Sulejman paša popustil misel, z naskokom vzeti sotesko, temuč je v ožitino odmarširal, da reorganizira svojo vojsko. Nekaj bataljonov stoji brez napadov ali formalno na višinah Rusom nasproti in nekaj mešanih bataljonov v Šibki. En del ruske pomočne vojske je zopet odšel.

London 4. septembra. Telegrami iz Erzeruma poročajo v „Daily News“, da se Turki pripravljajo (?) marširati na Aleksandropolj.

Bukarešt 2. sept. Mašine za dva podunavska monitorja, katera so Rusi Turkom vzeli, so iz Francoskega prišle, skozi Nemčijo in Avstrijo, ki sta to vojno robo brez ugovora pustili prehajati.

Vojska.

Denes imamo veselo in za dalnje vojevanje morda prevažno poročilo zaznamovati. Rusi so z naskokom ali šturmom vzeli mesto Lovčo ali Lovac pod Plevno. To je znamenje, da so Rusi uže ofenzivo proti Osmanu začeli in sicer srečno. Napad na Plevno mora zdaj vsak čas pričakovati se.

Kakor se iz Azije poroča, pustili so Turki Suhumkale in Rusi so ga obsedli. Upor kavkazskih Abhazov je zadušen in tako je možno, da se ruska vojska tudi v Aziji še to leto bolj azviije, ker nema več upora za hrbtom.

O tvi pri Pelišatu piše vojni dopisnik stae „Presse“ sledečo sodbo: Čedalje verjetnejše je, da je bil 31. avgusta Osman-paša pri Jelišatu tepen. Ruske depeše so vedno take da se jim sme verjeti in ena od denes priroveduje, da se je pri Pelišatu 300 turških trupel pobralo, kar je potlej mogoče, ako se je Osman-paša z bojišča umeknil. Rusi so izgubili 1060 mož in trde, da so bile turške izgube strašne. Na obeh straneh se je bilo 25.000 mož in da je Osman-paša pobit, je zato tam važnejše, ker se je tako dolgo pripravljaj na ta ofenzivni napad.

Dopisnik „Daily-News“ v glavnem stanu velikega kneza naslednika piše o boji pri Karahasankiöji, kjer je bil navzoč, sledeče: Boj nij bil bitka z enakimi bojnimi močmi, nego samo sokob, v katerem je majhena sila proti velikej presili junaško bila se. General Leonov je imel samo 3000 mož pehote, 500 mož konjice in 10 kanonov; Turki so napali z 12.000 možmi in so Ruse vedno nadkrilovali. Konec boja, izguba ruskih pozicij je brez pomena, ako Turki ne bodo višav, ki jih imajo Rusi še v rokah, forsirali. Ruske izgube mrtvih in ranjenih znašajo 500 mož.

O bojih v Šibki-soteski 25. avgusta poročajo „Daily-News“: General Radecki je prišel s pomočjo in je rešil za trenotek položje; Turki, ki bi se bili kmalu soteske polastili, bili so odbiti. Vendar je bilo položje za Ruse še vedno kritično. Turki so obkolili obe ruski flanki, na desnej so pa postavili celo baterijo, ki je obvladovala cesto, ki pelje proti soteski. Naredili so tudi reduto, s katere se na cesto z več krajev lahko strelja,

da se ne more hoditi po njej. Na ravno tej cesti je bil general Dragomirov ranjen in general Dorožinski baš tisti dan ubit. Še dve milj za sotesko dohajajo ruske vojake turške kroglice. — Z najvišjega vrhunca soteske se vleče ozko gorovje doli do ceste. Ko se konča pol milje, pride se do ostre rti, kjer je ruska reduta, ki varuje ruske baterije te strani. Še kake pol milje naprej je zopet druga rt, na tej pa je turška reduta. Ruski poveljnik bi bil moral to zasesti; a imel je na razpoloženje samo en polk — 3000 mož in pa drob-ljaje bulgarske legije — komaj zadosta, da se je varovalo, da Turki v sotesko niso prišli. Kmalu je bilo jasno, da je treba dveh regimentov, ako se hoče ubraniti ljutim Sulejmanovim napadom. Visočini, kjer je ruska in turška reduta, sti obe gosto poraščeni, kakor tudi gorovje, ki ja veže. General Radecki pomikal je svoje vojake, varovan z drevjem dalje in je z več baterijami začel ogenj proti turškim redutam. Ob enem je poslal vojake na drugo stran, kjer leži Gabrovo, da bi od tam tudi napadali redute. — Rusi so kakor Indijani plazili se za drevjem dalje, a drevesa so bila pretenka, da bi dobro varovala, ker so vojaki pomikaje se naprej, morali vedno streljati. Kmalu so prišli na kakih 150 črevljev do redute. Tukaj pa so bile ovire, ki so se na prvi pogled zdele nepremagljive. Turki so namreč drevje okolo redute posekali, da je ležalo po tleh. Začeli so Rusi šturmati, pa zapletali so se v vejevje, izpodtikali se, padali in tako so imeli velike izgube. Le malo jih je prišlo nazaj, da bi bili poročali o tem jurišu. Pa general Radecki pošlje nove pomoči. Napad so v novo poskusili. Zdaj pa so skusili več vojakov spraviti v tak kraj, od koder bi se bolj vspešno in krepko lahko obstreljevala reduta, dokler bi napadujoče kolone ne prišle do redutnega parapeta. Ta napad bi se bil

Listek.

Kazanlik.

Gotovo nij obče znano, da je kraj, kjer je zadnji čas vojskoval general Gurko s svojimi Kozaki, isti kraj, iz katerega največ rožnega olja v zapadno Evropo prihaja. Kazanlik, mesto, ki se nam je zadnje dni zbog svoje strategične važnosti mnogokrat imenovalo, je tudi središče neke posebne stroke vrtnarstva, ali bolje poljedelstva, ki je ne najdeš na cellem svetu. Okolo Kazanlika, ali blizu njega, so kraji: Cirpan, Giopsa, Karadša-Dag, Kojun-Tepe, Jeni-Sagra; prebivalci vseh navedenih sel pečajo se z onim izrednim pridelkom.

Turek pripoveduje, da se je roža rodila isto noč, ko se je Mohamed v nebesa peljal.

Bela roža nastala je iz potnih kapljic, ki so kapale raz svetega čela prerokovega, ko se je trudil proti nebesam; pot Borakov, one čudežne živali, katero je jahal, bil je začetek rumenim rožam; iz nebeških kapljic pak, ki so kapale raz Gabriela, izvirajo rudeče rože.

Grof Moltke, ki je Bulgarijo in Balkan dobro poznal, nazival je Tundžino dolino „kazmir evropski, turški Gulistan, rožno deželo“. Rože tukaj ne rastejo, kakor pri nas, na po-jedinih toriščih in v vrtilih, ampak na prostem polji in v veliki obilnosti, kakor bi ne bile boljše od krompirja.

Teško bi bilo misliti si kaj čarobnejega od teh planjav, obraščenih s krasnimi rožami; in slikarju, kateri bi poskusil posnemati to podobo, ponašali bi gotovo, da je stvar pretiral. A bilo bi tudi nemogoče razločevati brezštevne boje, ki jih oko tukaj vidi. Sto-

tine milijonov cvetnega listja leže na zemlji in ne kinčajo več predmeta, ki razveseljuje naše oko. Računajo, da se blizu 1/4 cvetja tako izgubi; toliko ali še morebiti več, ga ne pride do polnega razvitka, ali se drugače pokvari. — Celi okraj, kojega središče je Kazanlik, pripravlja okolo 8000 — 9000 kilogramov rožnega olja. — Voda v tej dolini je izborna dobra in zdrava; studencev je mnogo in dajejo obilo vode. Imajo tudi nek obči sistem, po katerem polja zamačejo, kar je občudovanja vredno, ako se pomisli, da Bulgarija nij Lombardija. Cela dolina je podoba blagostanja, ker naravna rodovitost našla je skrbno pomočnico v človeški roki. Kjer se ne goje rože, tam se pridelava obilo koruze, po gričih pa se pase živina.

Kazanlik je mesto, ki ima kaci 10.000 prebivalcev, in obdano je s krasnimi gozdi;

kmalu posrečil, kajti komandujoči polkovnik je dejal, da doseže svoj cilj, ako dobo pomoči. Pošljejo se mu rezerve, a tudi te so bile odbite. Zdaj prihaja general Radecki sam, spremljan od enega dela svojega štaba. Načelnik štaba, general Dimitrovskij, postavi se sam na čelo enega bataljona, razoglav, žalost se mu bere na lici. Zdaj prileti granata in pade predenj na tla, obsuje ga s prstjo in peskom tako, da je zgrudil se na tla in nekaj trenutkov v omotici ležal. Napad pa je napredovalo, ogenj je bil strašen. Sigurno in vedno so se Rusi pomikali dalje; zdaj so se plazili, zdaj se gnjeli skozi posekovje. Prišli so do redute, ter jo vzeli, a le za nekaj sekund. Obkolili so potem prostor z vseh strani in so neprenehoma streljali, a vendar so bili izrinjeni. Takoj so začeli Turki fronto in hrbet napadati, da bi branjenje podpirali. Izguba nij znana, a morala je biti strašna, kajti boj je trajal do pozne noči. Počasi se je ranjence spravilo v varnost. Reči se sme, da je bil napad nesrečen.

Počasnost zdanje vojne.

Razvajeni, kakor smo po zadnjih evropskih vojskah, mislili smo, da bode tudi rusko-turška vojska hitro pri kraji. Ko so Rusi kar na skok prešli Dunav, na drug skok po Balkan, menili smo, da tako-le osovrej bodo uže pred Carigradom. In to nas še tolaži, ves svet Turkom nij toliko surove moči zaupal, kakor so jo pokazali in je še prikazujejo. Ko leto in dan nijso mogli vstanka v Hercegovini udušiti, mislilo se je, da je Srbija dovolj, da Turčijo uniči. Ko to nij šlo, pa so se vendar Srbi držali celo poletje proti turški armadi, stavili smo sangvinične nadeje v rusko redno armado in v brzi izid vojne.

Vendar se je ta konec odtegnil nam in nij ga videti. In če stvari od druge strani preudarimo, na zadnje se še čuditi ne moremo, da je tako.

Ruske „Peterburske Vjedomosti“ imajo prav, ki pravijo, da se zdaj vidi, da to nij vojska dveh armad, ampak dveh narodov. Turki se bijejo za svoj obstanek. Njihovi svečeniki jim dopovedujejo, da je Rus prišel iztrebit jih, prognat iz njih zemlje. Torej se branijo z obupom in fanatizmom, kateri se tem lažje razpali, ker so vsacemu Mohamedanu, ki v boji pade, nebesa obljubljene. Sicer so tudi mej Turki gotovo taki, ki imajo to gotovo zemljo z njeno bedo in nesrečo rajši, nego obetana nebesa, torej pred

laški oreh, navadno drevo, daje les, s katerim se dobro trži.

Lega je, kakor Moltke pravi, redke lepote. Mnoga drevesa pokrivajo se svojim košatim vejevjem po 100 š. zemljišča, in v gozdih je vse živo in glasno divjih golobov. Šumenje vode se sliši od vseh strani; nebo kaže zmirom izpremembe zavoljo bližnjih gora; svež zrak napolnjen je s prijetno vonjavo.

Okolo 25 (angl.) milj na jugoizhodu leži Eski-Sagra, ki ima 18.000 prebivalcev, in je tudi važno obrtno središče; tukaj in v okolici prideluje se najboljša turška svila in pšenica.

Kolikor toliko skrbna vlada naredila bi s takim ljudstvom iz cele južne Bulgarije brz najbogatejšo in najrodovitejšo deželo evropsko.

Vojna, katera se v teh lepih in rodovitih dolinah zdaj vojuje, bo gotovo gojenje rož uničila, — vsaj za nekaj let.

A. J.

smrtjo beže, vendar vidimo, da s turški narod sam udeleži boja in da vojska raste.

Naposled pa ves fanatizem Turkom ne bode nič pomagal. V zgodovini je poleg surove sile vedno prevaga dajala tudi večja kultura. Ta vojuje na stran Rusov. Naj se zagrizeni sebičnjaki angličanski še tako vsele nenadejane turške surove moči, naj nemški judje novinarsko kajenje mečejo na Ruse in na Slovanstvo, naj Magjari blebečejo o izgubljeni veljavi ruske države — na konci bode vendar Turek zmagan, in oni, ki zdaj prezgodaj triumfirajo, piskali bodo iz druge piščali. Baš ker je vojna s Turki Rusom postala narodna vojska, ne bode bhal ruski narod, ki je komaj deseti del svoje moči na bojišče postavil proti Turkom, ti so vse sile skupaj spravili, — tudi, ko bi diplomati mir sklepali hoteli, tudi ko bi zdaj ruska vojska res zmagana bila, kar pa nikakor še nij, temuč je videti, da stoprav ta mesec se stvari resno začno!

Turkoljubi, ali bolj prav, Slované ovražeči časopisi ravno tako pretiravajo zanje „zmage“ in kazano zversko moč turško, kakor so dozdej enkrat strašno precenjevali Rusijo in se je zaradi tega strašno bali, precej potem pa in včasih prej, kakor jim je baš na misel prišlo, govorili samo o gnjilobi, podkupu, pomanjkanji, nedisciplini, upornosti v Rusiji. Eno in drugo se je izkazalo, kot neresnica. Tako bodo tu prorokovanja turških prijateljev in njih dozdanje dnevno veselje kratke noge imele, kakor laži sploh.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5 septembra.

V **državnem zboru** se je oglasilo v davkovske reformi uže 17 govornikov k besedi, mej temi tudi slovenski poslanec Viljem Pfeifer.

Cesarjevič Rudolf je v Spljet prišel in bil sijajno sprejet, isto tako v Visu.

Časniki pišejo, da na mesto **Mollinarija** pride general Filipovič za načelnika v vojaško granico. Čemu? Zakaj se ne zjedini s civilno Hrvatsko, kar zahtevajo vse stranke tam in je po pravu?

Ogrski **Srbi** so v Rumi naredili tabor, katerega se je udeležilo 10.000 ljudi in brezbrojno telegramov iz srbskih krajev. Sprejeta je bila resolucija, naj se pusti osvobojenim Balkanskim narodom pravo samodoločbe.

Vnanje države.

Rumunija je začela svoje sodelovanje z Rusijo. Vsa rumunska armada, z rezervami vred, je šla v nedeljo črez Dunav pri Korabiji. Knez Karol ima svoj glavni stan v Paradinu; prehajaje Dunav je izdal dnevno povelje.

O **Greciji** denes zopet piše „Mémorial Diplomatique“ tako-le: „Grška vojaško nij pripravljena, da bi se mogla v boj spustiti.“ — Kdaj pa bode? Sicer se je težko izpoznati v teh rečeh, ko denes taka, jutri taka poročila prihajajo.

Iz Pariza poroča telegram, da bode **Thiers**, kateri je vsled mrtuda umrl, pokopan na državne stroške. Rakev bode v invalidnej prestolnej cerkvi umeščena.

Na pruskem **Nemškem** so 2. septembra zopet praznovali svojo zmago pri Sedanu. Ali kakor je videti, nij bilo nikjer nič posebnega narodnega navdušenja. Denarja nij, dela nij, kupčije nij, — tudi na Nemškem.

Dopisi.

Iz Motnika 2. sept. [Izvirni dop.] Dolgo časa nijsem pisal v „Slov. Narod“. Morebiti boste menili, da sem se na kak način

premenil. Ali zanimale so nas naše kranjske volitve v deželni zbor, kjer smo na kmetih svojo dolžnost storili, po mestih in trgih so nas za zdaj „premagali“, — bode pa drugokrat drugače. Posebno pa nas zanimajo bojni uspehi naših bratov Rusov. Mi molimo, da bi skoraj uboge Bolgare in druge turške Slované in kristijane osvobodili in nam s tem moralno pomagali.

Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade. Tako se je zgodilo pretečeni mesec, ko so Šent-gotarski fantje prišli v Motnik, pa so dobili pravo klofuto. Oni so najprej šli v gostilno si žejo gasit. Ali so imeli kaj budobnih namenov, ali ne, tega ne vem. Motničani, toreve, so zato jezni, da bi tuji po noči po njih vasi hodili, in da bi potlej rekli, da v Motniku nij nič „korajznih“ fantov. Ko Šent-gotarčanje gredo iz gostilnice po cesti (ali v drugo krčmo, ali domov, tega ne vem), napadejo jih Motničanje prav pogumno, pa so precej umaknili se in kopita pobrali. Šent-goterčani pa so nesumljeni, kakor Turki. Ko nij bilo plašljivih motničanov nobenega več na bojišči, so ti Šent-goterčani jednega svojih začeli tepsti, kakor da bi snopje mlatili. Nekateri Motniški tržani so se prebudili in vstali, da so divjake odpodili, pa bi bili še kmalu tepeni. Taki fantje naj bi šli tja na Turško, tam bi lahko dosti krvi popili.

Suša je pretečeni mesec žugala jesenske pridake uničiti; prav žalostno je bilo po rebrih, ko so marsikatero rastline usahnile. Ajda in repa se nadejamo, da bode še storila. Koruza in proso sta bolj srednja; zelje in krompir je pa suša preveč stiskala, če pa dežuje, pa spet gnije krompir. Otave se je več ko pol menj dobilo, kakor druge krati; živina bi bila strašno vredna, ko bi teh tujih kupcev ne bilo z Nemškega, kako bi kmetje davke in posle plačevali in druge potreščine si kupovali? Kadar je živina po ceni, so kmetje obupani.

Kmetje sami pravijo, da najložje izhajajo, če se dobro proda, kar imajo za prodati. Bučele so bile letos tako dobre, da uže danaj ne tako, tekoči teden pa jim bo deževje malo škodovalo.

Iz Klanca v Istriji 3. sept. [Izv. dop.] Dopisnik iz Podgorja je poročal v svojem članku od dne 26. avgusta t. l., da po Istri nij cest, in ako so katere, še te so prav slabe, tako da nij skoraj mogoče se voziti po njih. Dragi moj soporočevalec! Stvar nij taka. Jaz sem popotoval prve dni pretečenega tedna po južnej Istriji in sicer po tistej deželi, koja leži na obali jadranskega morja, po takozvanej „Benečiji“, koder Italijani prebivajo. Tukaj se nahajajo prav lepe, gladke ceste, skladna pota in mnogo družih kolovozov, kateri se sem in kje križajo in tako italijanska mesta z mesti vežejo. Vidite, kako lepo se skrbi za Italijane; karkoli potrebujejo, vse dobijo, a mi ubogi Slovani smo povsod — Slovani, zapuščeni in od vseh pozabljeni.

Celo v našej županiji so ceste, katere peljejo do Doline, Bolunca, Boršta, do cesarske ceste v Ključ in celo do Ključa črez Ricmanije, skozi Log v Žavlj; celo te ceste so vzete v cestni komitat, katere le zadnji dve srenji rabite, to je od Ključa do Žavlj. Druge ceste, katere so od Klanca do Podgorja, od Doline do Klanca in od Doline do Podgorja, se nobeden ne briga za-nje, morejo one tam dol plačevati in se same popravljati.

Kaj mislite, bratje Slovani, da samo poti

nam primanjkujejo? Vsega nam sploh manjka. Nikdar nam ne dojdejo nobedne stvari dopisane v slovenskem jeziku, vse v italijanskem. Kaj hoče revež storiti s to „karto“ laško, katere ne umé, pa tudi nobednega zapisnika (protokola) ne narejajo v našem jeziku, ampak vse v svojem laškem. Pred kratkim, pri nekej komisiji, so popisali premoženje necega posestnika, pri katerem se nahaja 47 parcel, a niti jedna nij pošteno napisana, na pr. „Clanji Brest“ namesto Klanški Boršt. Zapisnik se nahaja v mojih rokah. Tako pride ubogi kmet v zadrege po nedolžnosti, ker on eno stvar za drugo razumi.

Letina neizrečeno slabo kaže, kar nij prvi mráz pobral, zatere suša, koja traja uže lepo dobo pri nas. Sadja nij znamenja, cekin ko bi dal za češpljo, je ne dobiš. Prvih pridelkov malo ali nič, zadnjih pa ne bode prav čisto nič; s čim se bode revni kmet preživil, s čim pa davke plačal?

Iz Goriškega 1. sept. [Izv. dop.] Pred meseci sem se napotil iz svoje domovine pogledat v Primorsko in njej prav v srce, v Gorico. Mnogo utisov, prijetnih in za mojo osobo prav ugodnih sem pridobil uže mej potom, posebno, ko sem nastopil v gorkejši svet, na zemljo Primorsko. Lepi so ti romantični kameniti kraji, kateri se pričenjajo uže pri Proseku, okvirjeni z nizkimi, temnozelenimi grmiči in mej njimi po tamošnjih šegah in zahtevah narave nasejani in nasajeni poljski pridelki, katere kinčajo murbova drevesa, zvezana od debela do debela z vinsko trto; potem te kamenite bele vasi in trgi z nizkimi strehami; mej hišami se dičijo nežni vrtiči z zgodnjim cvetjem, kar vse, zlasti pa visoke ciprese, katere se veličastno izmej poslopj dvigajo v zrak — vse to stori nenaden vtis zemljanu hladnejših slovenskih krajev. Ali to in še več družega bi morda le ne zanimalo vsacega, posebno ne onega, kateri je vse te podobe uže pred očmi imel. Samo ob sebi razumno in, kdor je slišal uže ime Gorica, mu gotovo nij odšlo, da se v avstrijske „Nici“ govori laški, ali bolje rečeno: „furlanski.“ Jaz pak, kot čvrst slovenski človek iz zvest narodnjak pridevam še: „Gorica je slovenska, ali vsaj „morala bi biti.“ Žalibože po vnanjem pripričanju vsaj, za tretji del — nij še. Kajti, po mojem lastnem prepričanju, čuje se le malo, malo milega mi slovenskega jezika na javnih krajih. Od vseh strani te naletavajo, „si sa, kusi kosa“ itd. in dostikrat še namesto „si“ „so“ tako, da Slovenca pošteno uho mora biti žaljeno, ko sliši staro naše mesto Primorcev tako nesramno skruniti. Vzdihovaje mora si dejati: „Oh! kje smo uže.“ A pogledjmo malo globočje Slovence! Pogledjmo si lahone! Lahončiče. Razen, da se večina Slovencev, v mesta, bivajočih, zlasti „nežni“ spolček, sramuje govoriti „pravi“ materni naš jezik, je še, da naši neki tudi pridno svoje otroke pošiljajo v lahonske šole, kjer se dela za to, da bi se draga slovenščina popolnem iztrebila ali vsaj globoko v manjšino potisnila, kjer uže precej tiči. Kljubu temu, da se mnogo vrlih naših slov. bratov veliko prizadeva priti temu v okom, kar se jim morebiti nekoliko posrečuje, ako vztrajajo, je še slabo in preslabo. Znamenje, da se narodno gibanje nekoliko v živejših barvah prikazuje, je pač, da se je jelo tudi za človeški telesni blagor v narodnem smislu skrbeti. Tako so napravili, da povem vse novice, in kar sem z veseljem zve-

del sem, celo „narodno krojačnico“ tukajšnji Slovenci, v resnici prav važno stvar, katero bi jaz tudi vsem slovenskim rodoljubom iskreno priporočal. V napravi kake obrtniške stvari obrnite se k domačinom! Ravno v tem pomenu bi posebno dobro bilo, ko bi se napravile na rodne prodajalnice vsakovrstnega, kar potrebuje naš človek, in če treba, z družinimi močmi. Prava stvar mora se v dejanji pokazati, da je dobra, kakor se pokaže, kadar je slaba.

Čudno se mi je zdelo, da se v Gorici, ki je vnanjemu svetu bolj razpostavljeno mesto, kakor katero drugo, čuje nesramno upitje in petje nespodobnih pesnij po mestu po noči in po dnevi. Pri tem škandalovanji je zastopana dosti odrastena mladina nižjih stanov. Krik in upitje in letanje razcapanih paglavcev in pretepanje na ulic, je grdo, in to dostikrat na najbolj očitnih krajih, ki so v takih slučajih tudi dostikrat mimo hodečim nadlegovalni. Posebno grdo pa je to, da, kadar je v sabotah zvečer godba po mestu, se v celih oblakih drevé ti furlanski paglavci pred vojaki in surovo kriče na vse grlo, plešejo po ulici in se pretepajo mej soboj, da je joj in groza. Vsacega miro in redoljubnega človeka mora to globoko žaliti. Kdo bo v Gorico hodil, če se bo to dopuščalo? Mestna policija se v enacih slučajih, skoro bi rekel, skrije, kot bi se bala. Tudi bi bilo potrebno, odpraviti javne plese, katere nosi tukajšnja furlanska šega, „šagre“ imenovane, in pri katerih se vsakokrat kaka nezgoda pripeti, največkrat pretepi in celo krvavi boji, o katerih smo uže parkrat letos čuli. Dasiravno je navada železna srajca, vendar taka železna srajca bi se morala potreti in zdrobiti.

Ravno tako pa je tudi grdo in bi smela policija potruditi se odpraviti, navada, da prodajalci sardelj in neki rokodelci: kakor: brusarji, piskrovezi i. t. d. na vse grlo kriče po ulicah, kakor bi se sardele ne mogle na drug način prodati in lonci zvezati in noži brusiti! Zakaj bi se tudi moralo postopati policajno proti temu, da bi se ne pustilo takrat, kadar je godba na Travniku vozariti mej šetajočim se in godbo poslušajočim občinstvom. To vozarenje se večkrat zgodi in bi se vsled tega lahko pripetila nesreča, kar se bi bilo pretečeno soboto kmalu zgodilo, da bi bil povožen otrok, ako bi ga ne bil hitro neki gospod rešil. Tacega in enacega se več zgodi v lepej Gorici, katera bi bila še za mnogo lepša, ko bi tega grajanja ne bilo treba, in bi stražniki, ki postopajo po mestu, skrbeli za javni red.

Domače stvari.

— (Pravdo) je imel včeraj odgovorni faktor naše tiskarne, gosp. Makso Armič, pred deželno sodnijo zaradi enega konfisciranega „Naroda“ št. 13. t.l., ki so ga žandarmi dobili pri županu na Fužinah. Predsedoval je sodišču deželne sodnije svetnik, dr. Leitmeier, zagovornik je bil zatožencu g. dr. Mošè, kateri je svojega klienta proti državnem pravdniku g. Mühleisnu dobro branil. Ker se je dokazalo, da omenjeni list nij prišel po krivdi zatoženca iz tiskarne, bil je ta nedolžnega izpoznan. Pravda se je vlekla uže od 18. januarja t. l. sem.

— (Iz Reke) se brzojavlja 4. sept., da je tja prišel cesarjevič Rudolf in je bil slovesno pozdravljen.

— (Prestavljen) je iz Kamnika v Loko sodski adjunkt Rudolf Khern.

— (Požar.) Zadnjega avgusta je pogorel v Hotedrščici mizar Janez Resnik. Škode mu je 1000 gld. zavarovan je za 200 gld. Ciganje so baje zažgali.

— („Sokolom“) se daje na znanje, da so legitimacije za znižano ceno in vožnjo k slavnosti v Karlovec, dne 8. in 9. t. m., došle in se pri starosti „Sokola“ g. Francu Dreniku dobé. Društveniki, ki se vdeležé izleta v Karlovec, naj pridejo ali pošljejo po legitimacije. Vožnja po železnici iz Ljubljane do Karlovca velja tja in nazaj III. razred: 7 gold. 30 krajc. — in II. razred: 10 gold. 96 krajc. — Program je sledeči: Svečanost posvete barjaka dobrovoljnog vatrogasnog zbora u Karlovcu. Dana 7. rujna 1877. u 11 sati prije podne, zatim u 2 sata poslje podne dočekat će odbor na kolodvoru goste, u 8 sati na večer svirati će glasba mirozov, a u 10 sati na večer krenuti će cjelokupni sbor sa odborom kao i već pridošli strani gosti na kolodvor. Poslje dočeka i pozdrava stranih gostova krenuti će sbor sa gostima uz svirku glasbe sa bakljadom pred gradsku vječnicu, gdje će staubeni odbor naznačiti gostovom stanove. Dana 8. rujna t. g. u 5 sati u jutro svirati će glasba budnicu uz gruvanje mužara. U 8½ sati u jutro polaz zbora s glasbom od stana vojvode na trg Jelačića bana. Čim sbor na mjesto posvete stigne, odilazi jedan odjel vatrogasaca pod vodstvom vodje s glasbom po barjak u gradsku vječnicu. U 9 sati u jutro pozvat će vojvoda uz pratnju I. pobočnika kumu, a podvojvoda uz pratnju II. pobočnika gradonačelnika i zastupstvo k svečanosti posvećenja barjaka. Kada kuma i gradonačelnik sa zastupstvom na mjesto posvete barjaka stignu, izkazat će jim počast vatrogasni sbor. Zatim će se polaziti u župnu crkvu sv. Trojice i to ovim redom: Napred ide odjel vatrogasaca, za njimi glasba, za ovom društva, deputacije, onda 24 u bjelo odjevene djevojke, za ovimi opet odjel vatrogasaca sa barjakom na čelu, a za ovim ostala svjetina. Kada čitava povorka prisprije pred crkvu, ide kuma pračena vojvodom, gradonačelnikom i zastupstvom u crkvu. Kuma zauzme opredieleno joj mjesto, naprama njoj sjesti će vojvoda. Nuz kumu i vojvodu posjedat će na stolice u bjelo odjevene djevojke, uz kumu staviti će se barjaktar. U klupe s jedne i s druge strane smjestiti će se korporacije i razne deputacije. Vatrogasci staviti će se tik rečenih klupa, a svi ostali u doljne prostorije crkve. Po dovršenoj službi božjoj krenut će se redom, kojim se je i u crkvu došlo, na Jelačićev trg. Tu će se blagosloviti barjak u šatoru priredjenim u svrhu posvete. Ovdje će prvi odjel vatrogasaca načiniti lanac s jedne, a drugi odjel vatrogasaca s druge strane šatora. U šatoru stat će kuma, uz nju barjaktar, a do obiju na svaku stranu po 12 u bijelo obučenih djevojaka. U prostoru iza njih stati će vojvoda, gradonačelnik, podvojvoda, gradski zastupnici, vatrogasni častnici, a zatim ine korporacije. Čim bude barjak blagoslovljen, zabijati će se čavli ovim redom: župnik, kuma, gradonačelnik, vojvoda, podvojvoda, vatrogasni častnici, gradski zastupnici i zastupnici stranih vatrogasnih sborova. Za vrijeme zabijanja čavala gruvaju mužari, svira glasba i pjeva pjevačko društvo „Zora“. Zatim vojvoda prima barjak iz ruku kume i podaje ga slovom sboru u ruke barjaktara. Poslje toga prosbori

gradonačelnik zaključno slovo in pozove kumu, posvetitelja barjaka, predstojnike domačih oblasti kao i ine korporacije pred gradsku vječnicu, a vatrogasni sbor učinit će defile od Jelačičeva trga pred kumom, zatim preko Štrossmajerovog trga odpratiti će vatrogasci barjak k vojvodi, i sbor se razilazi. U 2 sata posle podne objed u „narodnoj čitaonici“. U 5 sati posle podne pučka zabava s glasbom u „Amerikancu“. Dana 9. rujna t. g. u 5 sati u jutro budnica, a zatim sastat će se vatrogasni sbor s gostima u društvenom spravištu, od kuda je s glasbom izlet preko Rakovca, Brindela, Udbinje, Svarče nuz Lužić na Dubovac, gdje će biti priredjen zajuttrak. U 5 sati posle podne na vježbalištu ugledna vježba domačog vatrogasnog sбора. U 6 sati posle podne koncert-soire u „Jelačičevoj bašči“. Dana 10. rujna t. g. u 5 sati u jutro sastaje se vatrogasni sbor s glasbom u upravištu, odkuda sprovadja goste na kolodvor i time se svečanost završuje.

U Karlovcu, 14. kolovoza 1877.

Odbor.

Denašnji številki je priložen „Kratek izpisek iz računskih sklepov in iz opraviškega poročila za 1876. l. banke „Slavije“ v Pragi“, na kateri svoje čestite bralce posebno opozorujemo.

Tuji.

4. septembra:

Evropa: Lač iz Dunaja. — Stenovec iz Trbovlja. — Abčin iz Gradca. — Buhler iz Trsta. Baler iz Dunaja.

Pri Slonu: Bättner iz Zadra. — Lengyl iz Kaniže. — Goldberg iz Dunaja. — Brater iz Monakova. — Novotny iz Dunaja.

Pri Malici: Pelenghi iz Italije. — Prešern iz Trsta. — Kum iz Dunaja. — Weiss iz Pešte. — Dragovina iz Trsta. — Obler iz Gorice. — Damer iz Dunaja.

Dunajska borza 5. septembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	64 gld.	25	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	67	05	„
Zlata renta . . .	74	60	„
1860 drž. posojilo . . .	112	—	„
Akcije narodne banke . . .	851	—	„
Kreditne akcije . . .	200	25	„
London . . .	119	20	„
Napol. . .	9	55	„
C. kr. cekini . . .	5	68	„
Srebro . . .	104	50	„
Državne marke . . .	58	55	„

Pozor!

Več hišnega orodja, kakor: postelj, zof, omar, miz, stolov, žimnic, oljnatih slik, podob, stenskih in stojčih ur itd., in dva zvezka originala Valvazorjevih del se prodaja iz proste roke. — Vprašuje se: v Ljubljani, stari trg, v prodajalnici hiše št. 152 stara. (238-2)

Štev. 5249.

(245-1)

Razglas

za 7 deželnih ustanov in za več plačujočih učencev na deželnej vino- in sadjerejskejšoli na Slapu poleg Vipave.

Na deželnej vino- in sadjerejskejšoli v Slapu poleg Vipave z dveletnim podukom izpraznjenih je za prihodnje šolsko leto, ki se prične dne 1. novembra, 7 deželnih ustanov v letnem znesku 120 gold.

Pravico do teh ustanov imajo ubogi sinovi Kranjskih kmetovalcev, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja, in ki so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Ustanove se ne izplačujejo na roko, ampak dotični dobivajo za to hrano, stanovanje in poduk v šoli.

Dalje je izpraznjenih več mest za plačujoče učence, kateri plačujejo po 120 gld. na leto za hrano in stanovanje in po 20 gld. šolnine na leto.

Sprejmo se tudi redni zunanji učenci, ki plačujejo po 20 gold. šolnine na leto, in sicer za pol leta naprej.

Prošnjiki naj lastnoročno slovenski pisane prošnje do

30. septembra 1. 1877

če mogoče osobno izroče vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole v Slapu.

Prošnjam je dodati rojstveni list ter pričevalo o čvrstem zdravju, lepem vedenju ter o dovršeni ljudski šoli. Prošnjiki za ustanove predložiti morajo tudi ubožne liste, prošnjiki za plačujoča mesta pa primeren protipis vzdrževanja (Unterhaltsrevers).

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 4. septembra 1877.

Vsem bolnim moč in zdravje brez lek,

in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; šlez, naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledico in prelajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Spricevalo št. 73.670.

Spricevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1862

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi i griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju, scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistli in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalac in čel mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletn.

nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, polne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledačega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry sestransko, najbolje spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalac.

Spricevalo št. 76.921.

Obergim pern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spricevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 fantov 20 gold., 24 fantov 36 gold.

Revalesscière-Biscuiten v puščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl.

kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl.

rodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih

karjih in specerijah trgovcih; tudi razpošilja du-

ajska hiša na vse kraje po poštinih kazenskih ali

pojavstjih. V Ljubljani Ed. Maur, J. Svoboda,

lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Pro-

la me, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v

Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri

lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca

J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (128)

Slovenske knjige.

V „narodnej tiskarni“ se dobé, in morejo tudi po poštne povzetji naročiti najnovejše slovenske knjige:

1. „Doktor Zober“, originalen slo-

vensk roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.

2. „Kalifornske povesti“ od Bret

Harte-a. Cena 50 kr.

3. „Tugomer“, tragedija v 5. dejanjih.

Spisal J. Jurčič. Cena 60 kr.

4. „Na Zerinjah“, izviren roman. Spi-

sal Janko Krsnik. Cena 60 kr.

5. „Župnik Wakefeldski“. Spisal

Oliver Goldsmith. Iz angleščine poslovenil

Janez Jesenko. Cena 1 gld.

6. „Mej dvema stoloma“, izviren

roman. Spisal J. Jurčič. Cena 50 kr.

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Na podlagi §. 32 odst. V. g) splošnih pravil sklicuje opravilno svetovalstvo banke „Slavije“

izreden občen zbor,

ki bo zboroval

dne 28. septembra 1877 ob 10. uri dopoldne

v vlastnej hiši banke „Slavije“, na Senovážném náměstí štev. pop. 978—II. v Pragi.

PROGRAM:

Prememba pravil.

Izpisek iz pravil:

§. 31. III. Občnega zbora udeležiti se, glasovati in voliti imajo pravico:

a) ustanovniki;

b) družbeniki, in sicer v oddelkih I., II. in III. takovi, ki imajo pri „Slaviji“ v enem teh oddelkov zavarovan kapital najmanje 1000 gld., ali pa temu kapitalu primeren dohodek, in so vsaj celo leto uže bankini členi; v ostalih oddelkih pa takovi, ki imajo pri „Slaviji“ v enem teh ostalih oddelkov zavarovano najmanje 10,000 gld. in so vsaj celo leto bankini členi.

IV. V občnem zboru ima vsak samo po en glas; nadomestovanje, razun slučajev v §. 26. in 28. spl. pr. omenjenih, je dovoljeno le na ta način, da se mora pooblaščen člen, ki po §. 31. spl. pr. nema pravice udeležiti se občnega zbora, izkazati s posebnim pooblastilom, ako hoče prejeti poverilni list. To pooblastilo mora biti spisano ter od družbenika in pooblaščenca lastnoročno podpisano na posebnem blanketu, ki ga je ravnateljstvo pooblaščenca na izrecno njegovo zahtevanje nalašč v ta namen priposlalo. Potem se mora še enkrat predložiti ravnateljstvu, da ga s svojim podpisom potrdi.

V. Kdor se želi udeležiti občnega zbora, mora to 8 dni prej (tedaj v tem slučaju do 20. septembra t. l.) naznaniti ravnateljstvu, da prejme od njega poverilni list in program občnega zbora.

V Pragi, dne 1. septembra 1877.

Opravično svetovalstvo

„SLAVIJE“, vzajemno-zavarovalne banke v Pragi.

(246)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“

„SLAVIJA“

vsajemno zavarovalna banka v Pragi.

Kratek izpisek

**iz računskih sklepov in iz opravilskega poročila
za 1876. leto. *)**

I-II. oddelek. Zavarovanje istin (kapitalov) in dohodkov do neke dobe življenja in do po smrti.

Družabnikov 15.248. — Zavarovani so za 8,902.899 gold. 50 kr. — Rezervnih in poroštenih zalóg 639.502 gold. 26 kr. — Rezervine zaloge od dobičkov 114.518 gold. 70 kr. — Plačanih in še neplačanih povračil za škode 1876. leta 46.050 gold. 96 kr. — Dobička je bilo 1876. leta za zaloge in družabnike 3.147 gold. 14 kr.

III. oddelek. Vzajemna podedovanjska društva.

Družabnikov 18.204. — Podpisane istine 7.718.173 gold. 50 kr. — Imetka (rezervine zaloge) z vštetimi 4% obrestimi in obrestmi od obrestij 1.777.924 gold. 07 kr. — Rezervine zaloge od dobičkov 202.884 gold. 28 kr. — Obrestnega dobička v 1876. letu (čez navadne 4% obresti, ki znašajo 62.426 gold. 34 kr.) z vštetim preneskom dobička iz odd. III. je 58.376 gold. 69 kr.

Upna društva.

1. upno društvo. Posojila na založnine (kavcije) državnim, občinskim in zasebnim uradnikom, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 500 gold. istine zavarovani do po smrti.
Družabnikov 389. — Posojila znašajo 141.203 gold. 80 kr. — Kapitala ostane še za amortizirati 93.665 gold. 56 kr. — Zgubljenih založnin se nej oglašilo.

2. upno društvo. Posojila in zājmi (predplačila) družabnikom II. oddelka, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 500 gold. istine zavarovani do po smrti.
Družabnikov 1.235. — Posojila znašajo 704.385 gold. — kr. — Kapitala ostane še za amortizirati 504.055 gold. 65 kr.

IV. oddelek. Zavarovanje za ogenj.

Polic je 89.434. — Zavarovane istine 157.534.327 gold. — kr. — Premije za 1876. leto 678.301 gold. 25 kr. — Redna premijna rezerva za 1877. leto 269.665 gold. 42 kr. — Izrednih rezervnih zalóg 58.299 gold. 66 kr. — Plačanih in še neplačanih povračil za škode s troški za 1876. leto vred je 441.888 gld. 14 kr. — Dobička v letu 1876 za družabnike in zaloge 35.397 gld. 67 kr. — Odkar se je ustanovil IV. oddelek (od 1870. do konec 1876. leta) podelilo se je 100 občinam gasilno orodje in skoro povsodi četverokolesne gasilne brizgalnice po 500 gold. vrednosti.

Mlinarska združba v IV. oddelku. — Družabnikov 1876. — Zavarovane istine 7.952.587 gold. — kr. — Premijna rezervna zaloge s premijami vred znaša 194.120 gold. 89 kr. — Povrnjene škode, preiskovalni stroški in zaloge ne še povrnjenih škod 50.094 gold. 88 kr. — Dobiček za družabnike in zaloge 2.991 gold. 23 kr.

Požarnih škod se je od 1870. do 1876. leta izplačalo v mlinarskem oddelku 181.402 gold. 94 kr.

V. oddelek. Zavarovanje za točo.

Družabnikov je bilo 1876. leta 6.443. — Zavarovane istine 4.344.723 gold. — kr. — Premij 70.251 gold. 82 kr. — Rezervne zaloge je 18.745 gold. 72 kr. — Plačanih in še neplačanih škod s troški 19.539 gold. 76 kr. — Dobiček za družabnike in zaloge 26.093 gold. 60 kr.

V prvih 8 letih svojega obstanka je banka „Slavija“ povrnila 2.608.648 gold. 39 kr. škod. — Rezervnih in poroštenih zalag ima 3.102.900 gold. 07 kr. — Premoženja je banka konci lanskega leta imela, kakor tu priloženi nadrobno izdelani izkaz uči, 2.585.819 gold. 80 kr. — Do 31. decembra 1876. leta je banka 58 posojevalnim blagajnicam v zajem dala in pri njih naložila 619.919 gold. 24 kr. — Dobička za družabnike in zaloge je naraslo za leto 1876 v vseh zavarovalnih oddelkih skupaj 104.348 gold. 08 kr.

*) Na zahtevanje razpošilja glavno ravnateljstvo letno sporočilo in natančne računske izkaze brezplačno.

Zdravje je spreminjevanje hrane v te- | tretji ali dražljivimi in jaciocimi posreduki vi- | zrtv, katere bode moralo človeku naj am-
lesne dele in odstranjenje porabljenih tvarin. | šati, mamljivimi in protivnetljivimi stvarmi za- | njavi darovati.

Občni pregled računskih izpiskov o zgubi

in dobičku 1876. leta.

sestavljen po na drobno izdelanih računskih izpiskih o zgubi in dobičku posameznih oddelkov banke „Slavije.“
(I., II., III. oddelak: Zavarovanje življenja. — IV. oddelak: Zavarovanje za ogenj. — V. oddelak: Zavarovanje za točo.)

Dati.

Imeti.

	gold.	kr.	gold.	kr.		gold.	kr.	gold.	kr.
Prenesene rezervine in druge zaloge 1875. l.:					Prenesene rezervine in druge zaloge 1875. leta:				
Rezervina zaloge pozavarovalnih premij II. in IV. oddelka	130.287	77			Rezervina zaloge I—IV. oddelka	2.406.141	21		
Zapadle neplačane premije I—II. oddelka	39.302	19			Izredna rezervina zaloge IV. oddelka	10.101	97		
Rezervina zaloge za povračila pozavarovanj od ne še poplačenih škod IV. oddelka	17.806	68	187.396	64	Poroštevna zaloge I—II., IV—V. oddelka	83.885	61		
Zrušene premije in vloge I—V. oddelka			108.879	90	Zapadle neplačane pozavarovalniške prem. II. odd.	1.840	92		
Zrušene postranske pristojbine I—V. oddelka			4.457	34	Zaloge ne še plačanih škod II., IV. in V. oddelka	71.730	82	2.573.700	53
Pozavarovanja II—V. oddelka			288.639	50	Premije in vloge I—V. oddelka			1.273.369	52
Za nazaj kupljene police banke „Slavije“ v I—II. oddelku			6.004	23	Postranske pristojbine I—V. oddelka			34.795	74
Škode: povrnjene v I—V. oddelku	440.842	48			Ristorni II. in IV. oddelka			29.494	35
Preiskovalni troški IV. in V. oddelka	13.450	98			Pozavarovalniške nagrade škod:				
Zaloge ne še povrnjenih škod I., II. IV. in V. oddelka	53.185	40	507.478	86	na plačane škode IV. oddelka	111.946	47		
Upravni stroški: Plače, doneski k stanovitni, de- leži od dohodkov, nagrade, inserati, poštnina, potni stroški, kolkovina, najemščina, nagrade zdravnikom, provizije, nagrade preglednikom, do- hodninski davek od uradnikov v I—V. oddelku Nagrade upravnega sveta in ravnateljstva poleg §. 32 in 36 obč. st.	136.613	80			na preiskovalne troške IV. oddelka	5.779	77		
Odpisani ustanovni in ustrojevalni troški, tiskovine, knjižnica, inventar, statistika, nahišne table zastopnikom, kurzne diferencije ter dvomne in nedosežne terjatve I—V. oddelka	10.196	13	146.809	93	na ne še poplačane škode in preiskovalne stroške IV. oddelka	6.699	35		
Rezervne in druge zaloge:					na preiskovalne stroške poškodovanih zavarovan- cev 5% V. oddelka	815	02	125.240	61
Premijska rezervina zaloge za obstoječe nevarščine I—IV. oddelka	2.614.134	22			Obrestni dobiček v I—IV. oddelku			146.627	84
Izredna rezervina zaloge II. III. in IV. oddelka	235.225	77			Razni dohodki od upravnih pristojbin, zapadlih zadatij, sedmih stroškov, pri nadavku (ažiji) in kurzu, od propadlih premij in zadatij, od dobička tablice I—V. oddelka			29.129	98
Poroštevna zaloge I—V. oddelka	106.006	88			Zapadle neplačane premije I—II. oddelka			40.957	62
Zapadle neplačane pozavarovalniške premije I. II. oddelka	2.013	62			Rezervina zaloge pozavarovanj premij v II. in IV. oddelka			152.236	22
Donesek penzijski zalogi za 1876. leto iz I., II. in IV. oddelka	2.028	67			Rezervina zaloge nedoplačil v III. oddelku			9.214	60
Dobiček od 1876. leta v I. II. IV. in V. oddelku za družabnike in zaloge	40.562	92	2.999.972	08					
			4.414.767	01				4.414.767	01

To se je z računskimi izpiski primerilo ter našlo, da jim popolnem soglaša.

Pregledniki računov:

Jos. Püssner l. r.

Avp. Pánek l. r.

Fr. Rašín l. r.

Ant. Mlczech l. r.,
glav. knjigovodja.

Občna bilancija 31. decembra 1876. leta,

Dati.

sestavljen na podlagi posameznih bilancij vseh oddelkov banke „Slavije.“

Imeti.

	gold.	kr.	gold.	kr.		gold.	kr.	gold.	kr.
Poroštvo ustanovnikov V. oddelka			7.121	25	Ustanovna zaloge V. oddelka			8.900	—
Gotovina blagajnice I—V. oddelka	22.909	14			Terjatve:				
Gotovina naložena pri posojilnih blagajnicah na Českom in Moravskem iz I—V. oddelka	619.919	24			pozavarovalniške v II. in IV. oddelku	95.117	38		
Vrednostni papirji, posojila in zajmi:					različnih v I—V. oddelku	132.151	62		
Razni vrednostni papirji po kurzu od 31.12.1876					različnih v IV. oddelku za predplačane premije	9.596	09		
I—V. oddelka	290.573	70			pri nagradah požarnih škod poleg §. 22. st. pravil zastopnikov iz področja ravnateljstva v V. oddelku	134	61		
Eskomptovane menjice III. oddelka	6.060	—			deželne hipotekne banke v Pragi, posojilo na hišo p. št. 978—II (neumorjeno)	39.595	—	276.594	70
Hipotekarno zavarovane menjice III. oddelka	34.840	—			Zadatja in vloge družabnikov 2. upnega društva			939	97
Posojilo na nepremične zastave III. oddelka	580.339	41			Rezervne in druge zaloge za 1877. leto:				
1. upnemu društvu	100.186	81			Premijska rezervina zaloge I—II. in IV. oddelka v gotovini	836.210	15		
2. na police banke „Slavije“ I—II. oddelka	547.770	61			Rezervina zaloge od vlog III. oddelka z dobičkom in obrestimi vred	1.980.808	35		
III.	11.018	33			Izredna rezervina zaloge II—IV. oddelka	52.341	49		
Založnina za najemščino glav. zastopa v Brnu	33.917	86			Zapadle neplačane pozavarovalniške premije II. odd.	2.013	62		
Hiša št. 978—II.	637	—			Poroštevna zaloge I—V. oddelka	106.006	88		
Premoženje penzijske zaloge uradnikov banke „Slavije“	302.603	29			Rezervina zaloge ne še poplačenih škod II., IV. in V. oddelka	53.185	40		
Inventar: Pohištvo, tiskovine, knjižnica, nahišne table zastopnikom, mape, statistika, gasilne briz- galnice, papir i. t. d. I—V. oddelka	31.169	31	2.581.944	70	Donesek k penzijski zalogi za 1876. l. iz I—II. in IV. oddelka	2.028	67		
Organizacijski in akvizitni troški I—V. oddelka			59.114	34	Penzijska zaloge vseh oddelkov do 1876. l.	33.015	74		
Terjatve: Pri glavnih zastopih in njihovih podružnih zastopih pri zastopih ravnateljstva: gld. 340.735.83 poštne povzetja na kaznice in pri- raznih gld. 265.539.54			69.438	41	Dobiček I—II. oddelka od 1869. do 1876. l.	114.518	70		
pri pozavarovalnih ustanovah	606.275	37			Zaloge dobička v IV. oddelku od 1871 do 1876. leta	80.702	88		
nedoplačila v III. in V. oddelku:	9.585	34	633.049	18	Zaloge dobička v V. oddelku za 1876. leto	3.294	54	3.264.126	42
Zapadle neplačane premije I—II. oddelka	17.188	47	40.957	64				3.550.561	09
Rezervina zaloge pozavarovalniških premij II. in IV. oddelka v gotovini			152.236	22					
Rezervina zaloge povrnjenih škod od pozavaro- vanj na ne še poplačane škode IV. oddelka			6.699	35					
			3.550.561	09					

To se je s posameznimi bilancijami primerilo in našlo v popolnem soglasji z njimi.

Pregledniki računov:

Jos. Püssner l. r.

Avp. Pánek l. r.

Fr. Rašín l. r.

Ant. Mlczech l. r.,
glav. knjigovodja.

leto za hrano in stanovanje in po 20 gld.
šolnine na leto.

(246)

„SLAVIJE“, vzajemno-zavarovalne banke v Pragi.

Izdatelj in urednik Josip Jurčić.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“

dne 31. decembra 1876. l.

911.129 94

P r e d m e t	Odde- lek	Nominalna vrednost	Kurz	Vrednost po kurzu	Vkup
			31. decembra 1875		
Preresek					911.129 94
C. Različno premoženje:					
Posojila na nepremične zastave	III.		580.339	41	
" na police banke „Slavije“	I.—II.		11.018	33	
" "					

To se je z bilancijami primerilo ter našlo v natančnem soglasju z njimi.

Pregledniki računov:

Josip Pössner l. r.

Aug. Pánek l. r.

Fr. Rašín l. r.

Ant. Mlczech l. r.,
glav. knjigovodje.

I z j a v a.

Na podlagi izkaza premoženja vzajemno zavarovalne banke „Slavija“ smo vsako posamezno točko natanjko pregledali in preiskali. V blagajnicah vloženi vrednostni papirji strinjajo se popolnoma z dotičnimi knjigami, tako da so podpisani vrlo prepričani o efektivnosti imetja „Slavije“ in njenem pravilnem poslovanju.

V Pragi, dne 14. maja 1877.

J. U. Dr. **Ivan Zavadil**, odvetnik v Pragi; MDr. **Záhoř**, lekar v Pragi; **W. Vodička**, graščak v Hořinu; **Rudolf Wunsch**, okrajni tajnik na Smihovem; **Pavel Jehlička**, c. k. profesor in šolski nadzornik v Polzni; **Franco Vrtel**, občinski predstojnik v Lobodici na Moravskem; **Č. Martinovský**, graščak v Všetudeh; **Anton de Giorgi**, meščan v Podjebradu; **Jos. J. Kořan**, pisatelj v Pragi; **Stanislav Čapek**, župan občine Smolnice; **Vojtek Šalamoun**, župan Třebomínskí in predsednik bivšega denarnega poljedelskega fonda graščine Krumlovske.

Opravični svet:

Ivan grof Harrach,
predsednik.

Karel Židlický,
podpredsednik.

V. Beneš, A. Cifka, Karel Frič, A. Güttling, JUDr. Ivan Jeřábek, K. P. Kheil sin,
JUDr. Josip Milde, Teodor Mourek, J. V. Novák, Rudolf Novák.

Ravnateljstvo:

JUDr. Josip Milde.

JUDr. Ivan Jeřábek.

K. P. Kheil sin.

Franco Novák,
glavni tajnik.